

LA DARRERA NIT DEL MÓN

Ho ha dit la radio a les quatre
I els diaris del mati.
Com la pólvora que es crema
Tothom ho ha sentit a dir.
I no es degut a cap bomba
A cap guerra, a cap coet,
Senzillament tot s'acaba
Quan no queda res per fer.
És com un llibre que es tanca
Perquè tothom l'ha llegit,
Aquesta nit i per sempre
Serà la darrera nit.
T'enyoraré, amic meu,
A tu i als nostres fills.
Ja poc té valor, no importa
Quan s'endevena la fi.
Aquest vespre soparem
Com fa un any o com ahir
I voltant la sobre taula
Hi haurà musica de "Litz".
Fumerem un nou cigarro
Cremarem un dia més,
El fill gran agafarà els llibres
i el petit els seus joguets.
Els mirarem com fem sempre
Mig amor, mig vanitat,
Estant-los com s'estima
Allò que més t'ha costat.
Tindrem son, seran les dotze
I farem el que és costum:
Tu et cuidaràs de que es tanquin
La clau del gas i la llum.
Deixarem la porta oberta
De la cambra del petit.
"Per si plora..., per si es queixa
de la dent que té sortint".
I ens ficarem en el llit
I un cop més farem l'amor,
Malgrat vingui, malgrat sigui
La darrera nit del món.

Ray Bradbury

Adapt. Jordi Fernando / Maria Cinta